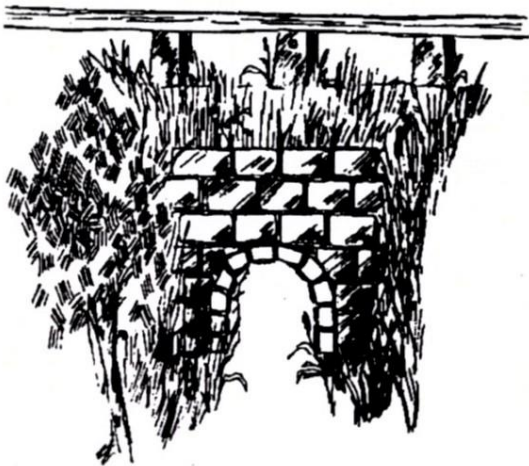

Veklahden Kyläyhdistys r.y. – kylätoimintaa 20 vuotta

20 vuotta kyläyhdistystoimintaa Veklahdessa

1 • Veklahden kyläyhdistys ry. – toimintaa 20 vuotta	Arja Pohto
3 • Miten Kesälä hankittiin Veklahden kyläyhdistyksen käyttöön	Heikki Arppe
3 • Kesälän merkitys kyläyhdistyksen toiminnassa	Arja Koivisto
4 • Kesälän joulut	Helena Kontiainen
5 • Kesän juhlia	Anu Kleemola
6 • Veklahden talviurheilun historiaa	Markku Kleemola
7 • Kyläyhdistyksen retket	
9 • Valokuvia	
14 • Ystävyyskylätoimintaa lähes 10 vuotta	Marita Aaltonen

Veklahden kyläyhdistys vietti 20-vuotisjuhlaansa 12.10.2002. Silloin julkistettiin yhdistyksen uudet kunniajäsenet: **Ari Lehtinen** ja **Helena Kontiainen**. Yhdistyksen ensimmäinen kunniajäsen oli **Gunnar Hernberg**.

Tähän historiikkiin on koottu jäsenten kirjoituksia, muistoja tapahtumista ja toiminnasta vuosien varrelta. Aikaisempien 10- ja 15-vuotishistoriikkien tapaan liitteinä ovat viimeisimmät toimintakertomukset, vuosilta 1997–2001. Historiikin on toimittanut ja taittanut **Malla Virkkala**.

Veklahden kyläyhdistys ry. – toimintaa 20 vuotta Arja Pohto

Joukko veklahtelaisia kokoontui Yrjö ja Raili Klipin kotiin 12.10.1982 perustamaan kylälle yhdistystä, joka olisi kaikille avoin ja järjestäisi toimintaa ympärivuotisesti. Haluttiin myös yhdistys, joka järjestäisi kylälle nuorisotoimintaa läheisessä yhteistyössä kunnan nuoriso- ja liikuntatoimen kanssa. Perustamiskokouksen pöytäkirjan mukaan paikalla olivat:

Heikki Lang, Paavo Sääksjärvi, Aulis Vaskimo, Velkko Laulainen, Eija Mäkinen, Teuvo Harmaala, Esko Helkkanen, Börje Lindholm, Pia Helkkanen, Anni Lindholm, Siiri Aalto, Lea Vaskimo, Helvi Lehtinen, Lauri Viitanen, Ari Lehtinen, Yrjö Klippi, Raili Klippi, Pekka Helenius.

Veklahden kyläyhdistyksen ensimmäiseksi puheenjohtajaksi valittiin **Paavo Sääksjärvi**, varapuheenjohtajaksi **Heikki Lang** ja sihteeriksi **Ari Lehtinen**. Toimikuntaan kuuluivat lisäksi **Pia Helkkanen, Pekka Helenius, Börje Lindholm, Velkko Laulainen** ja **Aulis Vaskimo**.

Yhdistykselle hyväksyttiin säännöt, joiden mukaan yhdistyksen tarkoituksena on edistää kyläläisten kanssakäymistä, lisätä kylän vilhtyvyyttä ja asuttavuutta, vahvistaa kyläläisten yhteishenkeä, edesauttaa palvelujen säilymistä ja niiden lisäämistä kylässä, toimia kulkuyhteyksien parantamiseksi, toimia Veklahden kaikinpuoliseksi kehittämiseksi.

Näiden tarkoitusten toteuttamiseksi yhdistys sääntöjensä mukaan

- pyrkii järjestämään kokous- ja harrastustiloja
- järjestää kyläläisille vapaa-ajanviettomahdollisuuksia, esitelmä- ja juhlatilaisuuksia, urheilukilpailuja, retkiä, kurseja, opintopiirejä ja muuta vastaavanlaista toimintaa
- osallistuu yhteistoimintaan muiden yhdistysten kanssa
- toimii kiinteässä yhteistyössä kunnan ja valtion virkamiesten ja päättävien elinten kanssa Veklahden kylän kehittämiseksi.

Perustavan kokouksen jälkeen yhdistyksen toiminta lähti vireästi käyntiin. Toiminta on 20 vuoden aikana ollut monipuolista, seuraavana muutamia kuvauksia toiminnan huippuhetkistä tai huippujaksoista.

Veklahden kyläyhdistyksen toiminnan kannalta suurin saavutus on epäilemättä ollut vaikuttaminen siihen että Kesälän kiinteistö siirtyi kunnan omistukseen. Kyläyhdistys sai samalla mahdollisuuden käyttää kiinteistöä kokoontumistilana. Kaupankäynti Kesälästä oli monivaiheinen. Ratkaisu ei ollut ennakolta lainkaan selvä. Yhdistyksen puuhamiesten osuus myönteiseen lopputulokseen oli ratkaiseva. Ilman heidän panostaan Kesälä olisi päätenyt yksityiskäyttöön. Asian tiimoilta otettiin henkilökohtaisesti yhteyttä kunnanvaltuutettuihin ja kunnanhallituksen jäseniin. Oma vaikutusvaltaansa asian puolesta käyttivät myös Veklahdessa asunut vuorineuvos **Gunnar Hernberg** ja kansalaisopiston silloinen rehtori **Bo Lundell**.

Sen jälkeen, kun Kesälä siirtyi kunnan omistukseen, Kesälässä alkoi vilkas nuorisotoiminta. Talo oli avoinna nuorisotoimintaan kaikkina iltoina. Silloin oli kylällä paljon nuoria, ja osallistujia eri harrastuksiin riitti.

Jo ennen kyläyhdistyksen perustamista kyläläiset rakensivat rantaan kentän luistinrataa varten. Lapset otettiin mukaan kentän kunnossapitoon, ja nuorina aikuisina he saivat oman jäädytysvuoronsa. Nykyisin kunta varustaa meille jäädytys- ja huoltokaluston, ja yhdistys jäädyttää kentän talkoilla.

Kesälän nuorisotoimintaan, kentän kunnossapitoon ja jäädytykseen käytetty työmäärä on vuosien varrella ollut todella huomattava. Yhtälailla työtä on tehty myös joulu- ja juhannusjuhlien, talviriehojen, erilaisten retkien, ystävyyskylätoiminnan, teatterikäyntien, teematilaisuuksien ja kurssien valmisteluun ja toteutukseen. Näistä toiminnoista on kerrottu tarkemmin muissa kirjoituksissa.

Ympäristö-, kaavoitus- ja asukasasioihin vaikuttaminen on ollut osa Veklahden kyläyhdistyksen toimintaa. Olemme osallistuneet sekä yleiskaavan että osayleiskaavan laadintaan. Olemme olleet mukana kylän vesi- ja viemäröintihuollon vaihtoehtojen suunnittelussa. Olemme tehneet selvityksen kylän asukkaiden työmatkaliikkumisesta ja siihen liittyen vedonneet liikennöitsijään bussi-aikataulujen ja reittien sopivuudesta. Pyörätiestä Masalaan on esitetty päättäjille toiveita lukuisia kertoja. Kirjastoauton käymisestä Veklahdessa on myös lähetetty kirjelmää kuntaan.

Päivähoidon järjestäminen Kesälään, aluksi kunnallisena ryhmäperhepäivähoitona, myöhemmin yksityisenä päiväkotina, on saanut alkunsa yhdistyksen puuhanaisten toimesta.

Veklahden kyläyhdistys on toimittanut lehteä **'Veklahden kyläsanomat'**. Viime aikoina sitä on julkaistu kaksi kertaa vuodessa. Veklahden kyläsanomat on jaettu kaikille kyläläisille jäsenyydestä riippumatta. Se on

toiminut tiedotteena tulevista tapahtumista ja yhteisten muistojen tallettajana. Parin vuoden ajan yhdistyksellä on ollut omat nettisivut, joilla on nähtävänä lehden viimeinen numero, yhteystiedot ja tulossa olevia tapahtumia.

Kahdenkymmenen toimintavuoden jälkeenkin Veklahden kyläyhdistys toimii ja voi hyvin. **Tervetuloa mukaan aktiiviseen joukkoomme!**

Miten Kesälä hankittiin Veklahden kyläyhdistyksen käyttöön

Heikki Arppe

Veklahden kyläyhdistys perustettiin 12.10.1982. Yhdistyksen ensimmäisessä hallituksessa on täytynyt olla hyvin tarmokkaita henkilöitä, sillä vain 65 päivää myöhemmin, torstaina 16.12.1982, pidettiin Kesälän ensimmäiset avajaiset. Tuossa ajassa oli Kirkkonummen kunnan nuorisotoimisto ja urheilutoimisto, Kirkkonummen kansalaisopisto ja seurakunta saatu vuokra-ajatukselle myönteisiksi ja lisäksi saatu vuokraus työnnettyä kunnan byrokratian läpi.

Asiaa auttoi ilmeisesti se, ettei talon omistajalla, Pakilan siirtolayhdistyksellä, ollut käyttöä talolle talvella, ehkä he jopa ajattelivat talon säilyvän parempana, kun sitä käytetään. Ajatus Kesälän vuokraamisesta kyläläisten käyttöön nousi ilmeisesti esille oikeaan aikaan.

Alkuun talo oli vuokrattu vain talvikaudeksi 1982–1983. Keväällä 1983 on lehtileikkeistä päätellen ollut aika tavalla aktiviteettia, jolla kunnan päättäjät on saatu vakuuttumaan vuokrauksen jatkamisen järkevyydestä seuraava talvena. Kesälässä järjestettiin esimerkiksi Kirkkonummen viides kulttuuripäivä toukuussa 1983. Kesälän toiset avajaiset pidettiin 7.2.1988. Avajaisia edeltävä tapahtumaketju sai alkunsa kun Kesälä oli myyty yksityiselle ostajalle. Kyläyhdistys pani kaiken energiansa liikkeelle vaikuttaakseen kunnan päättäjiin että kunta käyttää etuosto-oikeuttaan. Vuorineuvos

Gunnar Hernberg kirjoittaa kyläyhdistyksen lehdessä: "...kiirehdin puhumaan kunnan päättäjien kanssa, että kunta käyttäisi hyväkseen lain sallimaa etuosto-oikeuttansa...". Siihen aikaan Hernbergillä oli merkittävä vaikutusvalta kunnan suurimmassa työnantajayrityksessä, Suomen Sokeri Oy:ssä, mikä ehkä selittää, että häntä kuuunneltiin. Ostaja luopui kaupasta, ja Kesälä siirtyi Kirkkonummen kunnan omistukseen ja ympärivuotisesti kyläläisten käyttöön.

Kesälän kolmansia avajaisia peruskorjauksen jälkeen keväällä 1990 ei erikseen pidetty, mutta huhtikuussa 1990 alkoi Kesälässä lasten päivähoito.

Kesälä saatiin kyläläisten käyttöön yhteisin ponnistuksin, kunnan suopealla suhtautumisella, Gunnar Hernbergin ja yhteistyökumppanienne myötävaikutuksella. Ne, jotka ovat asiaan myötävaikuttaneet olkoot, sillä aihetta on, ylpeitä!

Kesälän merkitys kyläyhdistyksen toiminnassa

Arja Koivisto

Kesälän talon olemassaolo on mahdollistanut monenlaisen kyläyhdistyksen järjestämisen toiminnan. Talo on toiminut kyläläisten kohtaamis- ja kokoontumispaikkana yhdistyksen perustamisesta lähtien. Itselleni yhdistyksen toiminta ja sen myötä Veklahden asukkaat ovat tulleet tutuiksi juuri Kesälän kautta. Ensimmäinen satunnainen muistikuva on jostain kahvitilaisuudesta, vuosi lienee ollut 1987, jolloin paikalla oli paljon väkeä. Tarjolla oli kahvin ja mehun lisäksi ainakin täytekakkua, lettipullaa, pähkinöitä ja rusinoita. Noihin aikoihin toimin kotona perhepäivähoitajana, ja tervetullut ohjelmanumero oli viikottainen keskellä päivää pidetty pienten kerho. Se oli lähinnä pienimuotoista askartelua, leikkiä ja satujen lukemista. Lapset piti muistaa pissattaa ennen kerhoreissua, koska tuohon aikaan Kesälä oli vailla mukavuuksia. Talviaikaan myös lämpöinen vaatetus oli

tarpeen. Pienet puutteet eivät kuitenkaan haitanneet iloista yhdessäoloa.

Vuodesta 1988 alkaen oli toiminta Kesälässä hyvin aktiivista. Talo oli avoinna nuorisolle viikon jokaisena iltana. Vanhemmat toimivat valvojina, ja valvontavuorot oli sovittu kuukausiksi eteenpäin. Aika kului musiikinkuuntelun ja oleskelun lisäksi erilaisten pelien parissa. Tarjolla oli lautapelejä joista shakki lienee suosituin. Pingispalloja ja mailojakin kului ihan kiitettävästi. Pingiksen suosio kuitenkin laski siinä vaiheessa, kun hankittiin biljardipöytä ja lopulta pingispöytä siirrettiin ullakolle. Kesälän toiminnan kukoistuksen aikana kyläyhdistys hankki kunnan avustuksella nuorisolle lisää erilaisia laitteita. Televisio sai seurakseen videot, joka mahdollisti elokuvailtojen järjestämisen. Musiikin kuunteluun hankittiin CD-soitin entisen kasettisoittimen ja radion lisäksi. Kuntoilusta kiinnostuneet saivat painonnostopenkin, käsipainoja, nyrkkeilysäkin ja kuntopyörän. Nyrkkeilysäkki tuotiin tuliaisena Saarenmaalta! Kesälään tilattiin joitakin aikakausilehtiä kävijöiden ajankuluksi.

Vuoden 1989 aikana kunta remontoi Kesälän, minkä jälkeen talossa aloitti toimintansa kunnallinen **ryhmäperhepäiväkoti**. Aloitteen päivähoidon aloittamisesta oli tehnyt kyläyhdistys. Koska kaikki hoitolapset olivat alkuaikoina omalta kylältä, oli luontevaa, että Kesälää ja sen pihapiiriä kunnostettiin talkootyönä. Talkoohenkeä löytyikin kiitettävästi. Kaikilla mukavuuksilla Kesälä tarjosi tilat entistä monipuolisemmalle toiminnalle.

Kesälään saatiin yhteensä **neljät kangaspuut**, joilla kaikilla kudottiin ahkerasti. Nyt käytössä on kahdet puut, ja kutojien joukko on harventunut. Ainakin kaksi mattoa on syntynyt talkootyönä. Ne ovat olleet lahjoja, joiden kutomiseen ovat osallistuneet lahjoittajat itse, siis lapset ja miehetkin. Myös muunlaiseen käsityöntekoon ja askarteluun oli mahdollisuus. **Ompelukerho** nuorille, nukke-kurssi ja steiner-henkinen kerho innostivat monia käyttämään kättensä taitoja. Askartelun

parissa kokoonnuttiin usein eri teemojen puitteissa. Erityisesti joulukortteja askarreltiin ja niitä sitten myymällä yhdistys sai vähän rahaa. Yksi veklahtelaisia hyödyttänyt lahjotus oli kopiokone, jolla kopioitiin muutama kerta myös Veklahden kyläsanomat. Kaikki tämä tapahtui tietenkin talkootyönä.

Muita yhteisiä tapahtumia olivat **Joulumyyjäiset ja kirpputorit**. Joulumyyjäisten tuotto jäi yhdistykselle, mutta kirpputorin tuotto myyjälle. Suosittuja **teemailtoja** on ollut todella paljon. Aiheista mainittakoon mm puutarhanhoito, sienet, tähtitiede, kolo-linnut, positiivinen ajattelu, väestönsuojelu, asuminen ulkomailla- kurssi ja Veklahti kivi-kaudella. Monet esitelmöitsijät ovat olleet omalta kylältä.

Muutakin toimintaa oli. Nuorille suunnattu **näytelmäkerho** tuotti kaksi näytelmää, joista toista käytiin esittämässä Masalan Ljusdalassa. **Kokkikerho** kokoontui muutamia kertoja ja yhteislauluja laulettiin joulua odotellessa. Aikuisten **tanssikerhon** päätyttyä opittuja taitoja kokeiltiin porukalla Jorvaksen tanssi-palatsissa. Nuorten **discotanssikurssi** päätettiin Discoon Kesälässä, sen jälkeen onkin discoja järjestetty useita.

Todella aktiivinen Kesälän käyttö hiipui noin viiden vuoden jälkeen. Silloinen nuoriso kasvoi ulos Kesälästä, eikä uusia tulijoita ilmaantunut. Talo hiljeni vähitellen, ja ovet sulkeutuivat säännölliseltä iltakäytöltä. Tänä päivänä aktiivisimmat talon iltakäyttäjät ovat mattojen kutojat ja **kylän bändi** jonka harjoituspaikkana talo toimii. Ajoittain kuuluu toiveita, että olisipa kiva, jos Kesälä olisi avoinna iltaisin. ...olisipa paikka jossa voisi vain olla...

Kesälän joulut
Helena Kontiainen

Yksi odotetuin ja kylän väen yhteen kokoava tilaisuus on tietenkin alusta alkaen ollut Kesälän joulujuhla. Välillä juhlan valmistelut on aloitettu hyvissä ajoin, välillä "viime tipassa". Aina kuitenkin kaikki ovat

olleet tyytyväisiä; niin juhlan järjestäjät kuin juhlavieraatkin.

Juhlan ohjelmasta on vastannut pääasiassa kylän oma väki. Olisikohan pari kolme kertaa ollut ulkopuolisia esiintyjiä. Ikimuistoisia ovat lasten ja nuorten esitykset: tonttu- ym. leikit, tietokilpailut, omatekoiset näytelmät, musiikkiesitykset ym. Aikuiset ovat myös huolehtineet osaltaan esityksistä. On ollut nukke-teatteria, tanssiesityksiä, näytelmiä. Erityisen paljon kylässä on musiikillisia taitajia, joista kaikki ovat saaneet nauttia.

Puheiden mukaan odotetuin asia on päästä syömään Kesälän joulupuuroa. Sen valmistus onkin vähän pidempi juttu. Jo juhlaa edeltävänä iltana riisit laitetaan veteen yöksi likoamaan. Juhla-aamuna sitten alkaa varsinainen puuron valmistus. Ensin keitetään pienessä kattilassa, lisätään maitoa ja keitetään, sitten siirretään keitos suureen kattilaan ja keitellään hiljalleen välillä maitoa lisäillen. Yksi ihminen ei tätä jaksa kauan tehdä, vaan on jaettu keittovuorot. Ja kauha – se on paremminkin mela, jolla puuroa sekoitetaan keittiötuolilla istuen. Kaiken kaikkiaan puuron keittoon menee aikaa 6–7 tuntia, ja maitoakin tähän herkkuun laitetaan liki 14 litraa. Tietenkin puuroon laitetaan manteli, jonka onnellinen löytäjä saa pienen lahjan. Puuron kanssa tarjottavan rusinasopan on joku vapaaehtoinen keitelty kotonaan. Tämä vaalea sametipehmeä tuote hedelmälisukkeineen on saanut aina varauksettoman tunnustuksen maukkaudestaan.

Joulupukkiasia ei aina sitten ole ollutkaan ihan helppo asia. Mikä siinä lie, että tämän joulun tuojan ja herrasmiehen esiintyminen on tuottanut joskus ongelmia? Aina pukki kuitenkin on löytänyt tiensä Kesälään. Vaan kysyipä kerran eräs pikkupoika pukilta, että miksi sulla on meikkiä ripsissä? Lapsille pukki on jakanut aina pienet perinteiset joulupussit nameineen, pipareineen, hedelmineen, tai mitä milloinkin Korvatunturilla on ollut.

Jouluvalmisteluihin on aina osallistunut suuri joukko ihmisiä. Kesälän päivähoidon

lapset ovat koristelleet kuusen edellisenä päivänä. Joulutortut on paistettu Kesälässä juhlapäivän aamuna, ja näin on saatu tupaan oikea joulun tuoksu.

Hyvissä ajoin ennenkuin juhla alkaa, soihdut ja kynttilät on sytytetty pihalle, ja ne kutsuvat lämpimästi kaikkia veklahtelaisia astumaan peremmälle.

Kesän juhlia

Anu Kleemola

Juhannusjuhlat

Kyläyhdistyksen suosituimmaksi tapahtumaksi on noussut jokavuotinen juhannusjuhla aattona uimarannalla. Kyläyhdistys on järjestänyt juhlia vuodesta 1989 alkaen, sitä ennen juhlat järjesti Wecklaxin asutusalueen yhdistys. Rannalle on kerääntynyt ihmisiä, ilmasta riippuen, 100–300 henkilöä, lähes kaikki kyläläiset, mökkiläiset ja kaikkien vieraat. Rannalla on ollut pelejä, kilpailuja, puffetti, makkaran paistoa, arpajaiset, onnenpyörä ja tietenkin kokko. Viime vuosina on myös tanssiparketti ollut paikalla ja ahkerassa käytössä. Joskus olemme saaneet paikalle myös elävää haitarimusiikkia, kiitos Eugen Hagelbergin, ja jos ei, musiikki on tullut levyiltä ja siihen on sitten tyydytty. Perinteisesti juhannusjuhlien järjestäjinä on ollut se ryhmä, joka osallistuu kesäretkelle, onhan juhannusjuhlien voitto suurelta osin käytetty kesäretken rahoittamiseen.

Juhlien päätteeksi on sitten poltettu kokko melko varhaisessa vaiheessa, jotta myös kylän pienimmät ovat päässeet siitä nauttimaan. Ainoastaan vuonna 2002 jäi kokko polttamatta, koska kesämyrsky yllätti kaikki, eikä edes kaikkein rohkeimpienkaan mieliin tullut sytyttää sitä.

Elojuhlat

Uutta perinnettä toiminnassa edustaa elojuhlat, jotka on järjestetty uimarannalla jääkiekkokaukalossa, elokuun toisena viikonloppuna. Tämä on viimeinen viikonloppu

ennen koulujen alkamista ja samalla myös kesäkauden päättäjäiset Veklahdessa. Tämän jälkeen iso osa mökkiläisistä muuttaa kaupunkiin ja Veklahti hiljenee.

Elojuhla on järjestetty kolme kertaa, ensimmäiset olivat vuonna 2000, jolloin juhla järjestettiin yhteistyössä Aavarannan kyläyhdistyksen, Wecklaxin asutusalueen yhdistyksen ja Smedsbyn kalastuskunnan kanssa. Sitten juhla on järjestetty yhteistyössä Smedsbyn kalastuskunnan kanssa.

Päivä on perinteisesti alkanut jo aamusta lasten onkikilpailulla (järj. Smedsbyn kalastuskunta). Sen jälkeen on ollut erilaisia esityksiä, ohjelmasta on vastannut kylän omat esiintyjät ja taiteilijat. Samalla kylän taiteilijoilla on ollut mahdollisuus esitellä ja myydä omia tuotteitaan ja näin tehdä omaa toimialaansa tutuksi. Pää tarkoituksena on ollut kylän ja kyläläisten tutustuminen toisiinsa, ja että asukkaat voisivat viettää hauskan kesäpäivän yhdessä. Puffetti ja arpajaiset ovat tietenkin olleet paikalla samoin kuin myös Joken paistamat kuulut muurin pohjaletut. Tanssia on saanut, ja kaiken päätteeksi on poltettu kokko. Vuonna 2002 oli myös karaoket paikalla, ja laulu raikui rannalla vielä klo 03.00 aikaan.

Veklahden talviurheilun historiaa

Markku Kleemola

Veklahden talviurheilun keskuksena voidaan pitää uimarannan jääkiekkokaukaloa. Siellä ovat luistelun ilosta nauttineet niin pojat kuin tytöt, vanhat ja nuoret. Naapurikylästäkin on toisinaan tultu pelailemaan Veklahteen.

Kaukalo rakennettiin kyläläisten talkootyönä 1979 kunnan antaessa tukea niin materiaalin kuin hieman pohjatöidenkin osalta. Kunta otti jäädytysvastuun ja hoiti yhdeksänkymmentäluvun alkuun asti kenttää vaihtelevan tasokkaasti. Sitten tuli lama, ja kunta karsi rankalla kädellä kuntalaisten liikunta-
6 paikkojen hoitoa.

Onneksi kunta kuitenkin tarjosi mahdollisuutta omatoimiseen kaukalon hoitoon ja tuki sitä välinein ja talkooavustuksin. Otimme ehdotuksen innolla vastaan ja aloitimme jäädyttämisen talvella 1991. Toiminnan pioneereina toimivat Virkaman Uffe, Pehkosen Matti ja allekirjoittanut. Ensimmäisenä vuonna saimme hankittua pääosin tarvittavat välineet: pumpun, letkut, lumilingon ja erilaisia lapioita ja kolia. Taloudellinen vastuu jäädyttämisestä jäi kyläyhdistykselle.

Myöhemminkin olemme saaneet kunnasta talkooavustuksia, joiden tuella teimme perusteellisen kunnostuksen kaukalon rakenteisiin, pystytimme päätyverkot ja lisäsimme valaistusta. Tämä tapahtui 1992, ja kesällä 1994 rakensimme pumppukopin, jossa kaukalon hoidon välineistöä säilytetään. Pumppukoppi on toiminut monissa tapahtumissa myös kioskina. Viimeisin hoitotoimi oli syksyllä 2002 pohjan tasoitus ja lisähiekoitus.

Kaukalon jäädyttäminen ei ole ihan yksinkertaista hommaa! Pahimmat ongelmat ovat eteläisen Suomen epävakaiset talvet ja välillä riehakas lumentulo, joka kasaa lunta nimenomaan kaukalon suojiin usein moninkertaisesti ympäristöön verrattuna. Monesti ollaan uutterasti tehty jäätä lukuisilla jäädytyskerroilla, ja sitten on tullut suoja ja vesisade, joka on sulattanut kaukalon hiekkapintaan asti. Pahimpina talvina jäädytyskertoja on ollut yli 50 kpl! Mutta toisinaan on oikeita talvia, ja jää on ollut parhaimmillaan käyttökelpoinen 4 kuukautta. **Tietävästi olemme ainoa kyläporukka, joka katkotta on omatoimisesti hoitanut kaukalonsa vuodesta 1991.**

Millainen prosessi jäädytys sitten on? Homma aloitetaan siivoamalla jäältä kola/lapio/harja-menetelmällä lumet tai lumilingolla enimmät jos on satanut paljon. Sitten järvenjäähän kairataan reikä, pumppu raahaetaan sinne, letkut oikaistaan pumpulta kaukaloon ja pumppu käyntiin. Vankoilla rukkasilla varustettuna vesi levitetään tasaisesti ja riittävän ohuelti jälle. Letkumanu siirtelee samalla letkua kun veden levitys etenee.

Lopuksi letkut kerätään pois, pumppu tyhjenettynä samoin ja varusteet koppiin. Sitten ihailemaan työnsä tulosta...

Luisteluharrastus on toisinaan ollut niin aktiivista, että on jouduttu jakamaan vuoroja luistelijoille ja pelaajille ja riitojakin asiasta toisinaan syntyi. Parhaina peli-iltoina kaukaloissa oli pelaajia kymmeniä, kaikenikäisiä ja kokoisia! Kyläyhdistyksellä on ollut tapana järjestää tammi-helmikuulla talvirieha kyläläisille. Sen yksi kohokohtia on perinteisesti ollut isät vastaan pojat jääpallo-ottelu, josta ei tunnetta, yritystä ja huumoria ole puuttunut. Voimasuhteetkin mukavasti vaihtelevat vuosien mittaan.

Mutta talviriehaan on kuulunut paljon muutakin. Ohjelmassa on ollut mm lasten hiihtokilpailut, potkukelkkakilpailut, luistelukilpailut, hevosrekiajelua, ratsastusta, pulkkailua, koiravaljakkoajelua ja patikkaretkeä sekä tietysti mukavaa yhdessäoloa pullakahvista ja kuumista makkaroista nautiskellen.

Kyläyhdistyksen retket

Kyläsanomista koonnut Marita Aaltonen

Lystiland 1988

Lähde: Veklahden kyläsanomat 1/20.6.1988 ja 2/15.11.1988

Joukko Veklahden lapsia ja lapsenmielisiä teki 6.8.1988 perinteisen kesäretken Karjaan Lystilandiin. Retki rahoitettiin osin pullonkeruuvaroista, joita oli saatu talkoovoimin kokoon melkein 600 mk.

Sopivan lyhyt matka tehtiin Strengin bussilla, mukana oli yhteensä 48 lasta ja aikuista. Aurinkoinen sää suosi retkeämme. Bussikultetus lähti Veklahdesta aamulla klo 11 ja takaisin olimme noin klo 17. Lystiland oli melko pieni huvipuisto, mutta varsinkin pienimmille riitti huvitteluhaluja viimeiseen asti.

Pienimpiä näytti kiehtovan lähinnä Peikkometsän läpi puksuttava juna ja pompputalo, isompia taas vesiliukumäki ja vesimopot.

Monenmoista huviaparaattia oli tarjolla. Valitettavasti huvipuistojen tapaan oli niitä luvattoman paljon rikki.

Kun aikaa riitti ja kuljettajamme oli joustava, piipahdimme vielä tulomatalla vanhaan rauniolinnaan Raaseporiin. Siellä muksut kehittivät oitis hauskat leikit, mutta ne oli jätettävä kesken, sillä kotiinkin oli ennätettävä.

Kolmården 1989

Lähde: Veklahden kyläsanomat 4/28.4.1989 ja 5/16.10.1989

Kyläyhdistyksen kesäretki tehtiin Ruotsiin, Kolmårdenin eläinpuistoon. Matka tapahtui bussilla. Ensin matka Naantaliin, sieltä yölaivalla Kapellskäriin ja bussilla edelleen Kolmårdeniin ja samaa reittiä takaisin. Kaksi yötä nukuttiin siis laivassa ja perillä yksi yö hotellissa Norrköpingissä.

Herranjestas kun oli mukavaa, kaikkien 46 osallistujan mielestä. Nuorin matkalainen oli 2 kk ikäinen ja vanhin yli 70-vuotias. Hellesää suosi, merellä oli tyyntä ja Ruotsissa oltiin kuin ulkomailla ikään.

Kirahvi ja sarvikuono olivat paljon isompia kuin televisiossa. Tiikerit loikoilivat kuumuudessa kuin viidakossa. Apinat hauskuttivat ihmisserkkujaan. Ja delfiinit valloittivat jokaisen – taisi olla juuri delfiini-show matkan riemastuttavin hetki.

Kolmården oli Euroopan suurin eläinpuisto, pinta-alaltaan 250 hehtaaria. Siellä oli yli 1000 eläintä, jotka edustivat yli 100 eläinlajia. Mutta Kolmården oli paljon muutakin kuin vain eläinpuisto. Seikkailua oli tarjolla Safari-puistossa ja delfiininäytökset olivat maailman-kuuluja. Lisäksi oli mm. vahakabinetti, köysirata ja Tropiikkitalo.

Matka oli aivan nappi. Aikuiset viihtyivät, mitään kommelluksia ei sattunut, lapset jaksivat vallan hyvin huolimatta hurjasta helteestä ja kuumuudesta. Tätä matkaa kokoonnuttiinkin yhdessä muistelemaan vielä marraskuussa.

Teatteriretki 1990 Sannin (5 v.) kertomana
Lähde: Veklahden kyläsanomat 6/5.5.1990

Lähdimme teatteriin katsomaan Prinsessa Ruususta. Veklahdesta ol' melkein kaikki tutut mukana. Bussissa tapahtui jotain ja tulimme Masalasta takaisin. Isot pojat ostivat karkkia kookaupasta ja melusivat kamalasti. Äiti punotti ja selitti kaikille, että mennään illalla uudestaan. Sitten Veklahdessa Elina hävisi ja äiti etsi Elinaa. Malla vei minut niille. Äiti tuli perässä ja Malla antoi äidille hermolääkettä.

Illalla lähdettiin taas bussilla teatteriin. Kaikki meni ihan hyvin. Istuttiin ja esitys alkoi. Eeva kiljaisi heti 'onko tää baletti'? Olihan se satubaletti - Eeva ei tainnut tietää, eikä isot pojat. Minusta pojat eivät olleet kunnolla. Juha ja Osmo konttasivat lattialla ympäriinsä. Olikohan Heidi syönyt hernekeittoa?

Väliajalla isommat pojat lauloivat vessassa hirmuisen kovalla äänellä. Ne halusivat kaupungille, mutta äiti ei päästänyt niitä. Minusta olisivat saaneet mennä rauhassa, koska me ei voitu katsoa toista näytöstä rauhassa.

Kuitenkin me Elinan kanssa tykättiin Prinsessa-baletista, vaikka se oikea hieno prinsessa ei esiintynytäkään, ainoastaan se millä oli jumpapuku. Äiti ja muut tädit tykkäsivät myöskin.

Tullessa bussissa radio soi kamalan kovaa sitä diskohumppaa. Kotona isi voivotteli kun menttiin ja äitiä vieläkin nolotti ja minua nukkutti.

Skara Sommarland 1991
kylän tyttöjen silmin

Lähde: Veklahden kyläsanomat 8/3.11.1991

Kesällä 1991 käytiin jälleen Ruotsissa, Skara Sommarlandin huvipuistossa, jossa Heleniuksen Pekka suoritti sen kuuluisan benjihyppynsä.

Matka alkoi mukavasti: heti laivaan päästyämme jotkut aloittavat juhlimisen. Silja Serenadelle tuli juuri sillä matkalla uusi laki: EI DISCOON ALLE 18-VUOTIAAT! Vieressä oli tietenkin mehudisco, jossa ei paljon porukkaa näkynyt.

Nuoriso valvoi (ja metelöi) koko yön yhdessä neljän hengen hytissä. Aamupalaa odotettiin niin kuin ruokaa ei olisi vuoteen nähtykään. Skaran vesipuistossa oli mukavaa, mutta aikaa oli liian vähän. Huvipuistossa laitteita oli liian vähän nuorille.

Paluumatkalla pääsi sitten discoonkin sen jälkeen, kun alkoholitarjoilu aikuisille oli lopetettu. Matka päättyi kuitenkin mukavasti ja kotona odotti pehmeä sänky, jossa nukuimme kahden yön univelat.

Visby 1993

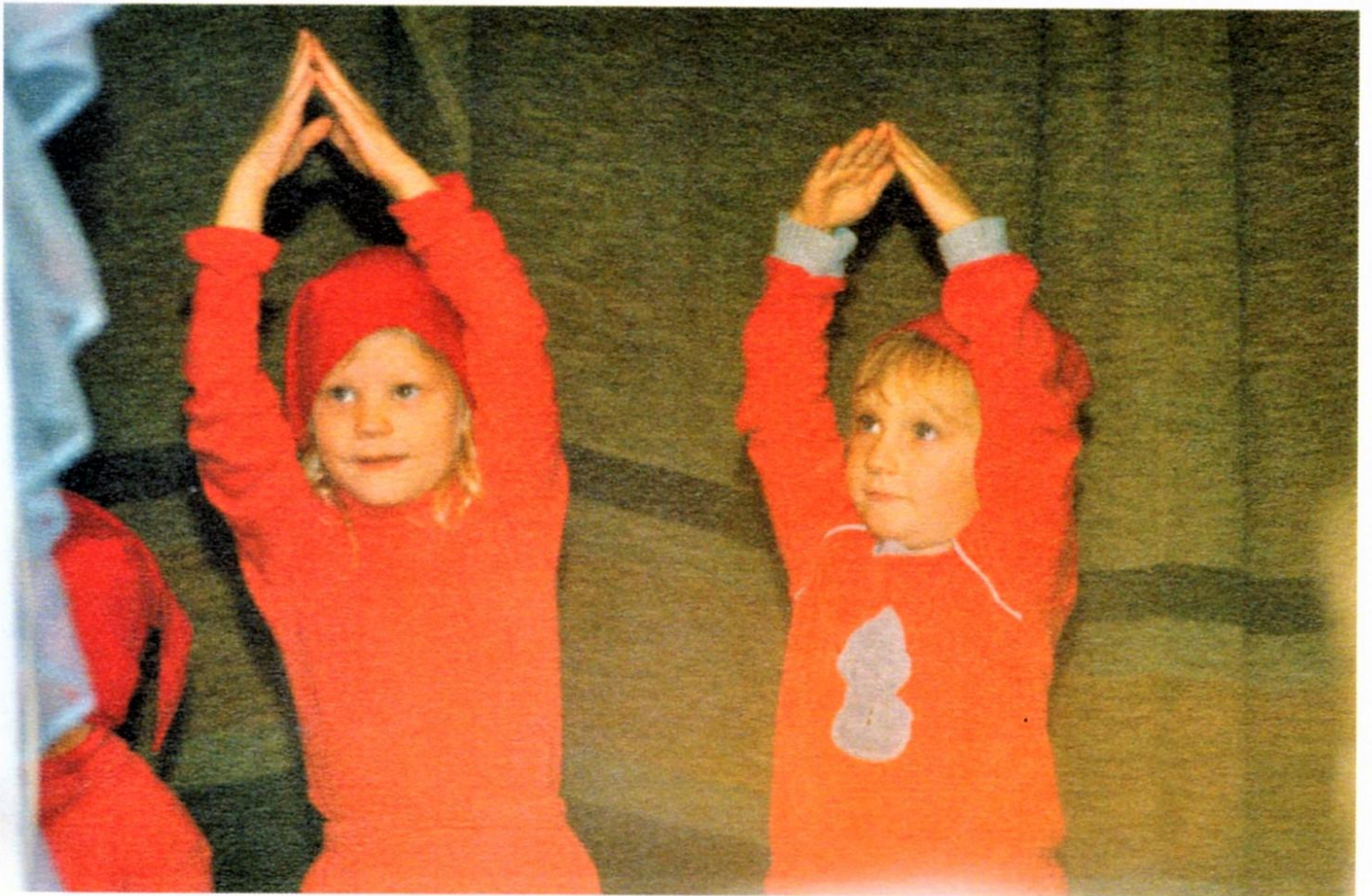
Lähde: Veklahden kyläsanomat 10/22.5.2993 ja 11/13.2.1994

Kesällä 1993 kyläyhdistys järjesti matkan Gotlantiin, Visbyhyn. Matkalle lähdettiin sunnuntai-iltana, perillä oltiin maanantaipäivä ja paluu tapahtui tiistaiamuna. Matkalle ilmoittautui 35 henkilöä, joista suuri osa oli pientä väkeä.

Matka tehtiin Viking Linen Isabellalla, jossa oli silloin erityisesti lapsille suunnattu ohjelmisto, mm. sen hetkisten tenavatähtien tapaaminen ja nimikirjoitusten saaminen oli monelle tytölle mieleen.

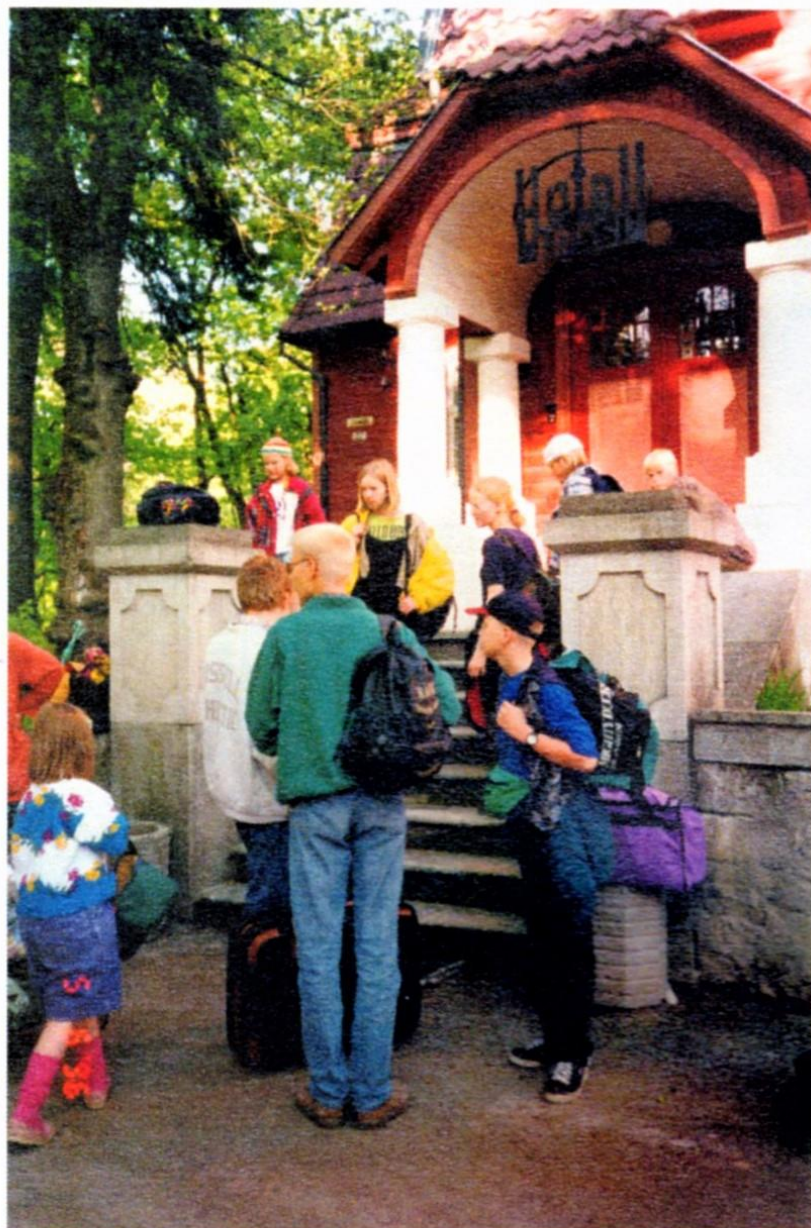
Pääkohteenamme oli Peppi Pitkätossun ihanan hassu talo ympäristöineen ja kaikkine 'peppimäisine' hauskuuksineen. Lähistöllä oli myös vesipuisto, jossa vietimme osan ajasta.

Matkalla ehdittiin kuitenkin tutustua myös kaupunkiin. Visbytä kutsuttiin matkailu-esitteissä ruusujen saareksi ja sitä se todella olikin. Ruusuja kasvoi joka paikassa, suoraan asfaltista ja katukiveyksistä korkealle talojen harjoille saakka.

Bengtskärin majakka 1999

Lähde: Veklahden kyläsanomat 15/23.2.1999

Kesäretki tehtiin tilausbussilla Hankoon ja vuoroveneellä Bengtskärin historialliselle majakkaluodolle. Rantautuminen Bengtskärille onnistuu vain tyynellä säällä. Meillä oli onni matkassa – aurinko paistoi ja meri oli rasvatyyni.

Opas esitteli majakan historiaa, kiipesimme kierreportaat välkyllä, lekottelimme silokallioilla ja lopuksi nautimme veneilijän tarjoamaa herkullista lohikeittoa.

Ahvenanmaa 2000

Lähde: Veklahden kyläsanomat 17/11.10.2000

Aikaisin torstaiamuna 27.7.2000 kokoon-tui 21 matkalaista Kirkkonummen asemalle, josta pikajuna vei meidät Turun satamaan. Laivamatka Maarianhaminaan kesti noin 6 tuntia ja perillä olimme myöhään iltapäivällä. Majapaikkaamme Park Alandia -hotelliin kävelimme satamasta hieman yli kilometrin matkan.

Kaupunkiin ja sen nähtävyyksiin tutustuimme pienissä ja isommissa porukoissa kävelen, pyöräillen, kiertoajelulla, laivaristeilyllä yms. Hotellistamme oli helppo tehdä pikku retkiä eri paikkoihin. Aivan lähellä oli tori, keramiikka- ja lasinpuhalluspajat myymälöineen ja kävelykatu putiikkeineen.

Sää suosi matkaamme varsinkin perjantaina, jolloin suuri joukko teki vuokratuilla pyörillä retken kaupungista etelään. Pyöräretki onnistui hyvin, kukaan ei väsähtänyt matkalla ja kaikki olivat tyytyväisiä, vaikkakin matkan aikana tehdyllä luontopolkuretkellä olikin esiintynyt pientä napinaa. Mitäs nyt pienestä eksymisestä ja lehmien läjistä keskellä polkua. Perusteellisella punkkitarkastuksella retken jälkeen varmistettiin kuitenkin, ettei kukaan ollut ottanut mukaansa epämiellyttäviä vieraita.

Kolme vuorokautta Ahvenanmaalla kului nopeasti ja paljon jäi vielä näkemättä. Maarianhamina oli siisti pikkukaupunki, jota olisi voinut kierrellä pidempäänkin.

Saaristomeri, Jurmo 2001

Lähde: Veklahden kyläsanomat 19/23.10.2001

Aurinkoiseen Varsinais-Suomen saaristoon lähti bussillinen veklahtelaisia (34 jäsentä ja 6 ulkopuolista). Menomatka ei puuttunut jännitystä, sillä ylimääräisen 'Kirkkonummi-kieroksen' jälkeen aikataulu oli tiukka ja Pärnäsissä juoksimme suoraan bussista laivaan.

Saaristomeren yhteysalus oli yllättävän suuri. Sisällä aluksessa oli ravintola ja kuu-lemma oikein hyvää ruokaa. Maisemia pääsi ihailemaan kahdelle kannelle. Saaristomeren kansallispuistossa on tuhatkunta saarta ja luotoa. Matkasimme merellä kolmisen tuntia. Laivamme poikkesi asutuille Nötön ja Aspön saarille ennen Jurmoa. Jurmosta se jatkoi horisontissa siintävälle Utön saarelle.

Jurmossa hajaannuimme ympärillä saarta. Nopeimmat ehtivät juosta koko saaren ympäri. Useimmat suuntasivat kulkunsa asutusta kohti ja kappelille. Kovin montaa taloa kylässä ei ollut, sen sijaan oli jos jonkinlaisia aittoja ja vajoja. Vanhoja taloja peruskorjattiin uskollisesti vanhan näköisiksi.

Saaren luonnosta jäi mieleen, että matala kasvillisuus oli paitsi tyypillistä kuivan kannaan kasvillisuutta myös paikoitellen hyvin kostean paikan kasvillisuutta. Valkolehdokit kukkivat kanervikossa. Aukealla paikalla ne olivat tavallista tanakampia ja Eila antoikin niille nimeksi 'jurmokki'. Rannan kivikon matalat katajat lomittain pyöreiden kivien ja hiekkakäytävien kanssa toivat mieleen nykyisin niin muodikkaat japanilaiset puutarhat.

Kampelat pantiin savustumaan lähtömme aikaan, joten niitä emme ehtineet maistamaan. Kaiken kaikkiaan kaksi tuntia oli vähän liian

lyhyt aika saareen tutustumiseen – mutta onhan siinä syytä lähteä Jurmoon uudestaan ken haluaa.

Muut kyläyhdistyksen järjestämät retket Särkänniemi 1990 ja 1986 Puuhamaa Tervakoskella 1987, 1993 ja 1997, Lohjan kalkkikaivos ja Cideritila 2002 Tallinnan risteily 1991, Linnanmäki 1994.

Ystävyyssylätoimintaa lähes 10 vuotta – miten kaikki sai alkunsa vuosina 1992–1993

Marita Aaltonen

Syksyllä 1992 tehtiin ns. Veklahden aikuisten risteily Tallinnaan ja sillä matkalla virisi ajatus ystävyysoinnasta Viron suuntaan. Aluksi ajattelimme lähinnä vastaavan kokoista kylää esimerkiksi Tallinnan liepeiltä.

Avuksemme saimme lehtori Kari Laukassen, jonka ehdotuksesta yhdistys lähetti kirjeen asiasta Helve ja Evald Käeselille keväällä 1993. Yhteyttä ottikin sitten perheen Suomessa työskennellyt Heidi-tytär.

Heidi Käesel oli sosiaalihoitajaksi opiskeleva tyttö Saarenmaalta, Nasvan kylästä, joka oli noin 300 asukkaan kylä 7 km päässä Kuressaaren kaupungista. Pieni ryhmä Veklahdesta kävi kesällä 1993 vierailulla Käeselin perheen luona ja tutustumassa Nasvan kylään. Heidi Käesel kävi vuorostaan äitinsä kanssa tutustumassa Veklahteen sopivasti kyläyhdistyksen joulujuhlien aikaan vuonna 1993.

Löysimme myös heti tiettyjä yhtäläisyyksiä Nasvan ja Veklahden välillä. Veklahtihan on suunnilleen saman suuruinen kylä noin 7 km päässä Kirkkonummen keskustasta.

Ensimmäinen kyläyhdistyksen retki Saarenmaalle 1994

Veklahden kyläyhdistys järjesti ensimmäisen matkan Saarenmaalle Nasvan kylään 10.–13.6.1994. Mukana oli 24 veklahtelaista. Nasvalaisten toivomuksesta majoituimme heidän koteihinsa. Saimme myös ihan virallisen vierailukutsun, joka siihen aikaan vielä vaadittiin viisumia varten.

Matkustimme Helsingistä Tallinnaan M/S Tallinkilla. Heidi Käesel oli meitä vastassa Tallinnassa, josta jatkoimme vuorobussilla Saarenmaalle. Lauttamatkan jälkeen meitä oli vastassa paikallinen opas ja tilausbussi, joka osoittautuikin vanhaksi suomalaiseksi linja-autoksi. Matkalla meille oli järjestetty ruokailu ja erilaisten paikallisten nähtävyyksien esittelyä ja ensivaikutelma olikin, että vierailumme oli alusta alkaen hyvin järjestetty.

Nasvan kylässä ajellessa tuli monelle mieleen Veklahti. Asfalttitie jakaa kylän kahtia, siitä erkanee pieniä hiekkateitä, joiden varrella on tontteja taloineen. Pihapiirit ovat hyvin hoidettuja ja puutarhat tuottavat monenlaisia antimia. Poikkeuksena oli lähinnä se, että monilla pihoilta käyskenteli kanoja ja koirat juoksentelivat vapaina.

Meille oli järjestetty myös perinteiset paikalliset illamat Nasva-klubilla, joka oli myös tavallaan Kesälän tyyppinen kyläläisten yhteinen kokoontumis- ja harrastuspaikka.

Ensimmäisestä vierailusta jäi varmaan useimmille mieleen ystävällisyys, lämpö ja vieraanvaraisuus, jolla meidät täysin ventovieraat ihmiset otettiin vastaan. Juttu luisti, vaikka kieliongelmia syntyiikin välillä. Epävirallista viittomakieltä käytettiin paljon ja opinme monen vironkielisen sanan 'oikean merkityksen' tällä ensimmäisellä matkallamme.

Ja miten ystävyyskylätoiminta on jatkunut

Elokuussa 1994 nasvalaiset olivat vuorostaan isolla porukalla käymässä Veklahdessa. Vieraat majoitettiin perheisiin ja heille järjestettiin monenlaista ohjelmaa. Vierailu oli molemmin puolin erittäin onnistunut.

Keskustelutaitojemme syventämiseksi anoimme ja saimme Kesälään syksyllä 1994 vironkielen kurssin, joka jatkuikin useamman vuoden ajan. Sen ansiosta keskustelu sujuu nyt jo paremmin yhteisellä kielellä ja osaamme välttää pahimpia väärinkäsityksiä.

Kyläyhdistys teki toisen virallisen retken Saarenmaalle kesäkuussa 1996, jolloin majoitimme Kuressaaren linnan kupeessa sijaitsevaan Lossi-hotelliin. Matkalla oli mukana tällä kertaa 30 henkilöä. Hotelli Lossi oli siihen aikaan vanha, tunnelmallinen rakennus, joka nykyisin onkin jo remontoitu lähes 'hienostohotelliksi'.

Nasvalaiset olivat jälleen järjestäneet meille upean illanvieron Nasva-klubilla perinteisine lauluineen, leikkeineen ja tansseineen. Saimme mm. opetella paikallisia tansseja, joissa miehet joutuivat nostelemaan naisihmisiä yläilmoihin (painosta riippumatta). Ja yhdessä kiperässä tuolileikissä taisi Karilta revetä paitakin. Retkenne ajankohtaan osui myös paikalliset suvikauden avajaiset Kuressaaren linnan pihalla, mikä oli etenkin nuorison mieleen.

Syyskesällä 1998 vieraili Nasvan seitsenhenkinen Sirenid-naiskuoro Veklahdessa. Vierailu oli itse asiassa suunniteltu tehtäväksi jo pari vuotta aikaisemmin, mutta eri syistä ajankohtaa jouduttiin siirtämään. Monien vaiheiden jälkeen kuoro saapui tänne Kirkkonummipäivien aikaan muutamien muiden saarelaisten kanssa. Kuoro konsertoi kirkossa, torilla, Vols-kodissa ja Kesälässä, jonne oli järjestetty kylän yhteiset juhlat vieraiden kunniaksi. Juhlissa esiintyivät myös mm. Sepänkylän soittajat. Kyläyhdistys huolehti kuoron kaikista kuljetuksista, ruokailusta ja majoituksesta. Tämäkin vierailu oli molemminpuolin onnistunut.

Kaiken kaikkiaan tuon vuoden 1994 ensi tapaamisen jälkeen Veklahden ja Nasvan kylän asukkaat ovat olleet yhteydessä jossain muodossa säännöllisesti. Saarenmaalla on tuon kesän jälkeen vierailtu joka vuosi isommalla tai pienemmällä ryhmällä: yksityisesti ellei kyläyhdistys ole järjestänyt retkeä. Nykyisin ei enää tarvita viisumeita, Kuressaaren torinummoilla on kännykät ja Saarenmaan lautoille voi varata paikan omalle autolle Internetin kautta, mitä ei voinut edes kuvitella kymmenkunta vuotta sitten.

Olemme seuranneet Viron kehitystä Saarenmaan näkökulmasta ja osallistuneet myös Nasvan kylän iloihin ja suruihin. Tämä meidän ystävyyskylätoimintamme on paljon enemmän kuin pelkkää kylien välistä virallista toimintaa.

Toimintakertomukset 1997–2001

Vuosi 1997 – Vuosi oli Veklahden kyläyhdistyksen 15. toimintavuosi.

Toimikuntaan kuuluivat Anu Kleemola (puheenjohtaja), Marita Aaltonen (varapuheenjohtaja), Arja Pohto (sihteeri), Arja Koivisto (rahastonhoitaja), Heikki Arppe, Sanni Hackman (uusi), Helena Kontiainen, Mikko Naumanen (uusi) varsinaisina jäseninä. Varajäseninä olivat Kauko Laine, Merja Arppe ja Malla Virkkala. Jäsenmäärä vuoden lopussa oli 151 maksanutta jäsentä.

Sääntömääräiset kevät- ja syyskokous pidettiin 27.4. ja 16.11. Toimikunta kokoontui seitsemän kertaa: 12.1., 2.3., 2.6., 14.9., 5.10., 2.11. ja 16.11.

Toiminta on rahoitettu jäsenmaksuilla sekä myyjäis- ja arpajaistuotoilla.

Tapahtumia

Tammikuussa oli teematilaisuus ihonhoidosta ja meikkauksesta sekä 'Oriflame' tuote-esittely. Paikalla oli 7 henkilöä. Helmikuun 9. päivän Talviriehaan osallistui 50 - 60 kyläläistä. Ohjelmassa oli perinteisten kilpailujen ja kaukalopallo-ottelun lisäksi kyläsuunnistusta. Maaliskuussa käytiin Komedia-teatteri Arenassa katsomassa 'Mistä tenori?'. Retkeen osallistui 15 henkeä. Kesäkuun 14. yhdistys järjesti retken Tervakosken Puuhamaahan. Retkelle mentiin tilausbussilla ja mukana oli 35 yhdistyksen jäsentä. Juhannusjuhliin yhdistys järjesti kokon lisäksi makkaran ja vohvelin paistoa sekä arpajaiset. Kävijöitä oli lähes sata.

Syksy aloitettiin yhdistyksen vuosijuhlaan valmistautumalla. Yhdistyksen toiminnasta kertovaa kuva- ja julisteaineistoa pantiin näytteille Kesälään. Viimeisten viiden vuoden toiminnasta kirjoitettiin yhteenveto, jota jaettiin kylälle ja sidosryhmillemme. Tilaisuuteen leivottiin ja koristeltiin kakut talkoilla. Avoimien ovien aikana Kesälässä kävi kakkukahvilla 46 henkeä. Marraskuussa yhdistys järjesti luistinradan pohjan kunnostustalkoot. Rikkaruohoja oli kitkemässä 15 henkeä ja siistiä jälkeä tuli. Talvella luistelukentän hoidosta ja jäädytyksestä vastasivat kylän innokkaat pelimiehet ja Anu nuorison avustuksella. Marraskuussa oli myös teematilaisuus pesuaineista. Pikkujoulun (29.11.) valmistauduttiin perinteiseen tapaan: ohjelman valmistelua, torttutalkoot, puuron ja kiisselin keittoa, pukinpussien täyttöö ja Kesälän koristelua. Tupa oli täynnä, juhlaan osallistui 80 - 90 henkeä. Joulukuussa 14.12. oli vielä myyjäiset, joissa kävi n. 60 henkeä ja vuoden lopuksi joululaulujen yhteislaulutilaisuus, jossa oli Mikko Punkari ja tytöt säestämässä.

Syyskokouksessa tapahtui muutoksia toimikunnan kokoonpanossa. Yhdistyksen pitkäaikaiset jäsenet puheenjohtaja Anu Kleemola ja rahastonhoitaja Arja Koivisto siirtyivät rivijäseniksi. Samalla toimikuntaan valittiin uusina jäseninä Arja Karkola ja Minna Marttila.

Kesälän toiminta vilkastui syksyllä, kun siellä aloitti kyläläisten aktiivisuuden seurauksena toimintansa yksityinen, 15-paikkainen Päiväkoti Kesälä. Veklahden alueelta hoidossa on kuusi lasta. Päiväkoti, kyläyhdistys ja muut Kesälän käyttäjät sovittavat toimintansa samoihin tiloihin.

16 Nuorisolle tarkoitettu valvottu 'Avoimet ovet' - ilta on ollut keskiviikkoisin 18 - 20. Kävijä-

määrä on vaihdellut 4 - 10. Muina käyttöiltoina lapset ja nuoret ovat saaneet oleskella vain yläkerrassa. Kutojat ahkeroivat metrikaupalla kudontatöitä kangaspuilla.

Syksyllä varastettiin Kesälästä yhdistyksen omistama stereosoitin ja kaiuttimet, joiden tilalle yhdistys osti radio+kasetti+CD+soitin yhdistelmän.

Toimikunnan jäsen Mikko Naumanen osallistui puoli vuotta kestäneelle "Kylätoiminnan ohjaajavalmennus"-kurssille. Veklahden kyläyhdistyksen toimintaa esiteltiin kunnassa toimivien kyläyhdistysten esitteessä, jota jaettiin elokuussa järjestetyillä Kirkkonummi-päivillä. Yhteistyötä oli Aavarannan ympäristön kyläyhdistyksen kanssa kunnan liikennejärjestelyistä.

Ystävyyskylätoiminnasta saarenmaalaisen Nasvan kylän kanssa huolehtivat muutamat kyläyhdistyksen jäsenet, jotka vierailivat Saarenmaalla yksityisesti. Naiskuoro 'Sirenid' oli kutsuttu vierailulle Veklahteen ja valmistauduttu vastaanottamaan heidät, mutta kuoronjohtaja Malle Veske ilmoitti yllättäen kesällä matkan peruuntumisesta.

Vuosi 1998

Kertomusvuonna toimikuntaan kuuluivat Arja Pohto (puh.johtaja), Marita Aaltonen (varapuh.johtaja), Heikki Arppe (sihteeri), Arja Karkola (taloudenhoitaja), Helena Kontiainen, Mikko Naumanen, Minna Marttila ja Sanni Hackman. Varajäseniä olivat Malla Virkkala, Arja Koivisto ja Kauko Laine.

Sääntömääräiset kevät- ja syyskokous pidettiin 25.4. ja 22.11.
Toimikunta kokoontui 4.1., 7.2., 7.3., 4.4., 27.5., 18.10. ja 22.11.

Talvirieha 1998 peruttiin vesisateen takia. Talviriehan tilalle järjestetty kevätkävely 17.5. naapuriyhdistyksemme vieraaksi Aavarantaan sai liikkeelle muutaman kyläläisen. Teatterissa käytiin maaliskuussa isolla porukalla (30 henkeä) - musikaali oli "Sound of Music" Helsingin kaupunginteatterissa. Nukkekurssin eli nukketeatteriesityksissä käytettävien nukkien tekoa opetti Mervi Lehto huhtikuussa. Muutaman osallistujan voimin saimme valmiiksi nuket ja ne esiintyivät joulujuhlissa satunäytelmässä Yllätyslahja. Pääsiäisen edellä Sanni Hackman opetti lapsille munien marmorointia akryyliväreillä. 29.4. kerääntyi toistakymmentä henkeä kuulemaan ja keskustelemaan kompostoinnista, taimihankinnoista ja tuholaistorjunnasta Puutarhailtaan. Lumen sulattua haravoitiin ja nikkaroitiin Kesälän pihatalkoissa yhdessä Päiväkoti Kesälän porukoiden kanssa. Laadimme Päiväkoti Kesälän kanssa yhteisen kannanoton Kesälän kiinteistön säilyttämisestä päiväkodin ja kyläyhdistyksen käytössä ja lähetimme sen kuntaan.

Sää suosi tilaisuuksiamme ainakin kahdesti: Juhannuksena ja kesäretkellä. Juhannusjuhliin kävi ainakin sata ihmistä. Kyläyhdistys huolehti vohveleiden paistosta, makkaran grillauksesta ja arpajaisista. Kesäretki tehtiin tilausbussilla Hankoon ja vuoroveneellä Bengtskärin historialliselle majakkaluodolle. Mukana oli parikymmentä yhdistyksen jäsentä ja lopuille paikoille tuli mukaan Aavarannan ympäristön kyläyhdistyksen jäseniä omakustannushintaan.

Loppukesän kohokohta oli saarenmaalaisen ystävyyskylämme Nasvan seitsenhenkisen Sirenid-naiskuoron vierailu Veklahteen. Monien vaiheiden jälkeen kuoro saapui tänne Kirkkonummi-päivien aikaan. Majoitimme kuoron Kesälän yläkertaan. Kuoro konsertoi kirkossa, torilla, Vols-kodissa ja Kesälässä, jossa esiintyivät myös Sepänkylän soittajat. Kyläyhdistys huolehti kuoron kaikista kuljetuksista, ruokailusta ja majoituksesta.

Kyläyhdistyksen järjestämässä joulujuhlissa kuulimme päiväkodin pienimpien laulutervehdyksen, näimme kaksi nuorten ohjaamaa joulupukki-aiheista kuvaelmaa ja Wecklax

Girlsin musiikkiesityksiä sekä nukketeatteriesityksen. Kulujen kattamiseksi järjestettiin jouluarpajaiset.

Kesälä on ollut avoinna nuorisolle keskiviikkoiltaisain ja yhdistyksen jäsenet ovat toimineet valvojina. Veklahden kyläsanomat ilmestyi 7.2. Uusille asukkaille on jaettu tiedotetta "Veklahden yhdistykset".

Vuosi 1999

Kertomusvuonna toimikuntaan kuuluivat Arja Pohto (puh.johtaja), Marita Aaltonen (varapuh.johtaja), Heikki Arppe (sihteeri), Arja Karkola (taloudenhoitaja), Helena Kontiainen, Mikko Naumanen, Minna Marttila ja Sanni Hackman. Varajäseniä olivat Malla Virkkala, Kauko Laine ja Arja Koivisto.

Sääntömääräiset kevät- ja syyskokous pidettiin 25.4. ja 21.11.1999. Toimikunta kokoontui 16.1., 6.3., 10.4., 29.9., 24.10., 15.11. ja 29.11.

Toimintavuoden pääteemana voidaan pitää kaavoitusta, sillä Veklahteen ja sen ympäristöön tehtiin vuoden 1999 aikana osayleiskaava. Kunta järjesti kyläläisten kuulemistilaisuudet 2.6. ja 27.10. Yhdistyksemme osallistui tilaisuuksista tiedottamiseen ja ensimmäisessä kuulemistilaisuudessa jätettiin kevätkokouksessa kirjattuja näkökantoja tiedoksi yleiskaavan laatijoille. Kaavaehdotus tuli nähtäville vuoden/vuosituhanen vaihteessa.

Helmikuussa (23.2.) ilmestyi Veklahden kyläsanomat. Lehteä jaettiin 80 kpl kylälle ja 10 kpl kunnan toimipisteisiin. Maaliskuussa (18.3.) teimme teatteriretken Espoon teatteriin katsomaan improvisaatioesitystä "Mitä sais olla?". Esiintymään pääsi myös omaa porukkaamme. Maaliskuussa (28.3.) Kirkkonummen kunnan väestönsuojelupäällikkö Seppo Nissinen kävi Kesälässä kertomassa kunnan väestönsuojelustrategiasta. Paikalla oli kolmisenkymmentä kyläläistä. Maaliskuussa (7.3.) kyläyhdistys ja kalastuskunta yhdessä järjestivät Kesälässä kalankäsittelyn opetustilaisuuden. Talvirieha jouduttiin perumaan. Tällä kertaa -25C pakkasen takia. Luistinrataa jäädytettiin helmikuuhun saakka. Kesälä oli koko kevään valvotusti auki keskiviikkoiltaisain kylän nuorisolle. Koska kävijöiden määrä oli vähäinen, päätettiin toistaiseksi luopua valvotuista illoista. Kesäretki suunniteltiin Lahteen, mutta se ei toteutunut. Juhannusjuhlat järjestettiin perinteiseen tapaan ja paikalla kävi ainakin sata ihmistä. Kyläyhdistys huolehti vohveleiden paistosta, makkaran grillauksesta ja arpajaisista.

Syyskaudella kyläyhdistys järjesti jääkaukalon pohjan kunnostustalkoot ennen lumien tuloa (17.10.). Lokakuussa (24.10.) pidettiin Kesälässä kirpputori ja myyjäiset. Marraskuussa vähän vanhempi nuoriso järjesti (20.11.) varhaisnuorten discon Kesälässä. Joulujuhla järjestettiin 11.12. ja perinteisen oman ohjelman lisäksi kirkkonummelainen nukketeatteri Narri esitti näytelmän "Matin palkka". Kulujen kattamiseksi järjestettiin jouluarpajaiset.

Vuosi 2000

Kertomusvuonna toimikuntaan kuuluivat Arja Pohto (puheenjohtaja), Marita Aaltonen (varapuheenjohtaja), Heikki Arppe (sihteeri), Arja Karkola (rahastonhoitaja), Mikko Naumanen, Sanni Hackman, Minna Marttila ja Anu Kleemola. Varajäseniä olivat Risto Tiirikainen, Arja Koivisto ja Malla Virkkala.

Sääntömääräiset kevät- ja syyskokous pidettiin 16. 4. ja 19. 11. 2000. Toimikunta kokoontui 15.1., 6.2., 28.2., 27.3., 2.4., 7.5., 19. 6., 17. 9. ja 8.11. Lisäksi oli yhdistysten yhteisiä kesäjuhlan suunnittelukokouksia 13. 3. ja 26. 3. (15.5.myönnettiin kunnan avustus). Kesäjuhlan valmistelukokoukset olivat 5.6., 26.6., 19.7., 2.8 ja palautepalaveri 15.8.

Veklahden-Svartvikin osayleiskaavan laadinta jatkui kertomusvuonna. Kaavaehdotus oli nähtävillä vuodenvaihteessa. Tammikuussa yhdistys jätti siitä lausunnon. Kaavoittajan tiedotustilaisuus yhdistysten edustajille lausunnon johdosta oli 30. 8. Kaavaehdotus oli uudelleen nähtävillä 23.10.-22.11. Kaavaa oli muutettu suuresti lähivirkistysalueiden osalta. Marraskuussa yhdistys jätti kaavaehdotuksesta uuden lausunnon. Vesihuollosta laadittiin yhdessä Wecklaxin asutusalueen yhdistyksen kanssa heinäkuussa kirjallinen kysely kaikille Veklahden kiinteistönomistajille ja tulokset raportoitiin kyläsanomissa.

Veklahden kyläsanomat ilmestyi kertomusvuoden aikana kahdesti: maaliskuussa (3.3.) ja lokakuussa (11.10.).

Yhdistyksen perinteinen vuosittainen toiminta toteutui jokseenkin toimintasuunnitelman mukaan. Teatteriretki oli maaliskuun lopussa Komedioteatteri Arenaan katsomaan 'Stadin stoori' - revyytä.

Kesäkuussa yhdistys järjesti perinteiset juhannusjuhlat uimarannalla. Heinäkuussa (27. 7. - 30. 7.) oli värikäs kesäretki Ahvenanmaalle. Elokuussa (12. 8.) toteutui yhteinen Kesäjuhla Wecklaxin asutusalueen yhdistyksen ja Aavarannan seudun kyläyhdistyksen kanssa. Väkeä kävi päivän mittaan paikalla n. 300 henkeä. Toimintavuosi päättyi joulukuussa (2.12.) pikkujoulujuhlaan. Toimintasuunnitelman ulkopuolella toteutuneet tietokoneleirit pidettiin tammikuussa (21.-23.1.) ja lokakuussa (28-29. 10.) Kesälässä.

Toimintasuunnitelmassa ollut talvirieha (5.3.) peruttiin vesisateen takia ja suunnitelmassa ollut uimakoulu ei toteutunut järjestelyvaikeuksien takia.

Vuosi 2001

Kertomusvuonna toimikuntaan kuuluivat Arja Pohto (puheenjohtaja), Mikko Naumanen (varapuheenjohtaja), Heikki Arppe (sihteeri), Arja Karkola (rahastonhoitaja), Marita Aaltonen, Anu Kleemola, Sanni Hackman ja Risto Tiirikainen. Varajäseniä olivat Arja Koivisto, Malla Virkkala ja Silja Ryhänen. Veklahden kyläyhdistyksessä oli kertomusvuonna jäsenenä 51 perhettä, joihin kuuluu 163 jäsentä, näistä 111 aikuista ja 52 alle 18 v. lasta.

Sääntömääräiset kevät- ja syyskokous pidettiin 22. 4. ja 18. 11. 2001. Toimikunta kokoontui 14.1., 26.2., 8.4., 19.6., 5.8., 20.10. ja 25.11.

Veklahden-Svartvikin osayleiskaava valmistui kertomusvuonna. Veklahden kylä-yhdistys vaikutti yhdessä Wecklaxin asutusalueen yhdistyksen kanssa kaavan valmisteluun. Kylän yhdistykset puolustivat kahden ranta-alueen, Seminaarinrannan ja ns. Hernbergin rannan, kaavoittamista lähivirkistysalueiksi kasvavan kylän tarpeita varten. Helmi-maaliskuussa esittelimme alueita paikan päällä eri puolueiden yhdys-kuntatekniikan lautakunnan jäsenille ja puolueyhdistysten puheenjohtajille. Yhdistys lähetti neljä osayleiskaavaa koskevaa kirjettä (1.2., 5.3., 1.4. ja 24.5.) YT-lautakunnan jäsenille, valituille valtuutetuille ja viimeksi 43:lle kunnanvaltuuston jäsenelle. Yhdistyksen edustajat osallistuivat 31.1. kaavoittajan järjestämään Seminaarinrantaan koskevaan osapuolten neuvotteluun. Kahden vuoden vaikuttamisella saimme aikaan sen, että Seminaarinrantaan aiottua 800 m²:n rakennusoikeutta ei hyväksytty ja ranta merkittiin osayleiskaavassa lähivirkistysalueeksi.

Veklahden kyläsanomat ilmestyi kertomusvuoden aikana kahdesti: helmikuussa (14.2.) ja lokakuussa (23.10.). Painos oli 120 kpl ja lehti jaettiin kaikille Veklahdessa asuville. Kyläsanomista saatiin verkkoversio Mikael Gerkmanin kotisivuille, jonne pääsee linkin kautta esim. Kirkkonummen kunnan 'yhdistystoiminta'-sivuilta.

Yhdistyksen perinteinen vuosittainen toiminta toteutui toimintasuunnitelman mukaan. Talviriehassa (n. 40 osallistujaa) 4.3. oli mehun ja makkaranpaiston lisäksi hiihto- ja pilkkikilpailut lapsille sekä talvinen luontopolku opastauluineen Humaljärvellä. Huhtikuussa 22.4. käytiin patikoiden tutustumassa Hvittorpin leirikeskukseen, jossa oli päärakennuksen ja toiminnan esittely (13 osallistujaa). Kesän alussa kentälle järjestettiin junnufutismaalit. Toimintamme kesäinen kohokohta, juhannus, keräsi rantaan satakunta juhlijaa. Kesäretki tehtiin Saaristomeren kansallispuistoon Jurmon saarelle. Retkelle osallistui 34 jäsentä ja 6 ulkopuolista. Elojuhlassa (11.8.) oli ohjelmaa lapsille ja vähän vanhemmillekin; osallistujia oli lähes yhtä paljon kuin juhannuksena. Syksyllä (3.11.) kitkettiin ja haravoitiin luistinradan pohjaa talkoilla. Alkuvuosi ei ollut suosinut luistinradan jäädytystä, mutta vuoden lopulla päästiin jo jäädyttämään. Toimintavuosi päättyi joulukuussa (2.12.) pikkujoulujuhlaan, joka veti Kesälän täyteen väkeä. Toimintasuunnitelman ulkopuolella toteutui keväällä 13-14 v. poikien tietokoneleiri Kesälässä. Yhdistys käytti Kesälää vuoden aikana kokoustilana ja matonkutojat kävivät kutomassa yläkerrassa.

Kiitämme monivuotisia tukijoitamme yhteistyöstä ja toimintamme tukemisesta:

K Senaattori, RMV-koru, Sirkka Könönen, Matkahaukka, Prisma Kirkkonummi, Anita Schulman.

Julkaisija Veklahden kyläyhdistys r.y.

Painopaikka Picaset Oy, Helsinki 2003